

На основу чл. 20. и 48. Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09 и 106/09) и члана 55. Правилника о садржају, обиму и начину остваривања права на здравствену заштиту ("Службени гласник Републике Српске", бр. 102/11, 117/11, 128/11, 101/12, 28/16 и 83/16) и члана 17. Статута Фонда здравственог осигурања Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/04, 19/05, 63/08, 64/09, 105/09, 119/11, 113/14 и 30/16), Управни одбор Фонда здравственог осигурања Републике Српске, на XXIV сједници, одржаној 14.12.2016. године, донио је

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ О ПАРТИЦИПАЦИЈИ

I

У Одлуци о партиципацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 58/16 и 83/16) тачка IV мијења се и гласи:

"IV

У случају када је осигурано лице ослобођено плаћања партиципације, изабрани доктор породичне медицине обавезан је да на упутници за специјалистички преглед, дијагностичко-лабораторијску претрагу, болничко лијечење и продужену медицинску рехабилитацију, односно на издатом рецепту и налогу за набавку/поправку медицинског средства назначи да је осигурано лице ослобођено плаћања партиципације и по ком основу."

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/002-6848-9/16
14. децембра 2016. године
Бања Лука

В.д. председника
Управног одбора,
Оливера Марковић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број АП 886/14, рјешавајући апелацију **Миленка Санковића**, на основу члана VI(36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1) и (2) и члана 74 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 94/14), у саставу:

- Мирсад Ђеман, председник,
- Мато Тадић, потпредседник,
- Златко М. Кнежевић, потпредседник,
- Валерија Галић, судија,
- Миодраг Симовић, судија и
- Сеада Палаврић, судија,

на сједници одржаној 23. новембра 2016. године донио је

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација Миленка Санковића.

Утврђује се повреда права из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у односу на суђење у разумном року у предмету који је окончан Пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 011991 05 К од 12. децембра 2013. године.

Налаже се Влади Републике Српске да, у складу са чланом 74 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, Миленку Санковићу, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке, исплати износ од 1.350,00 КМ на име накнаде нематеријалне штете због кршења права на доношење одлуке у разумном року уз обавезу да, након истека овог рока, плати Миленку Санковићу законску затезну камату на евентуално неисплаћени износ, или дио износа накнаде одређене овом одлуком.

Налаже се Влади Републике Српске да, у складу са чланом 72 став (5) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке, обавијести Уставни

суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама са циљем извршења ове одлуке.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

Образложење

I- Увод

1. Миленко Санковић (у даљњем тексту: апелант) из Бање Луке поднио је 25. фебруара 2014. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) због дужине трајања кривичног поступка у предмету који је окончан ослобађајућом Пресудом Основног суда у Бањој Луци (у даљњем тексту: Основни суд) број 71 0 К 011991 05 К од 12. децембра 2013. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Основног суда и Окружног тужилаштва из Бање Луке (у даљњем тексту: Окружно тужилаштво) затражено је 15. августа 2016. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Основни суд и Окружно тужилаштво су доставили одговоре на апелацију 22. августа, односно 8. септембра 2016. године.

III - Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произилазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на сљедећи начин.

5. Апелант је у привредном друштву "Аутопревоз" а.д. Бања Лука до 11. јуна 2002. године обављао послове секретара, односно извршног директора Правног сектора, када му је доласком нове управе једнострано отказан уговор о раду.

6. Из стања списка произилази да је 3. јула 2002. године новоименовани директор привредног друштва "Аутопревоз" поднио Окружном тужилаштву кривичну пријаву против апеланта због сумњи да је починио кривично дјело злоупотреба службеног положаја или овлашћења из члана 337 став 4 Кривичног закона РС (у даљњем тексту: КЗРС) у стицају са кривичним дјелом фалсификовања исправе из члана 364 став 1 истог закона.

7. Полицијски службеници Центра јавне безбједности - Сектор криминалистичке полиције Бања Лука су од апеланта 2, односно 14. септембра 2004. године узели изјаву на околности које су наведене у кривичној пријави.

8. Окружно тужилаштво је, поступајући по кривичној пријави, подигло оптужницу број КТ-ИИ-51/05 од 30. марта 2005. године против апеланта због кривичног дјела прецизираног у претходној тачки ове одлуке.

9. Из навода апелације произилази да је Основни суд потврдио оптужницу 7. априла 2005. године против које је апелант уложио приговор, који је тај суд одбио.

10. Из навода апелације произилази да је током поступка у периоду од децембра 2008. године до децембра 2013. године одржано 11 рочишта с тим да, према апелантовим наводима, велики број рочишта због неоправданих разлога није одржан.

11. Из одговора Окружног тужилаштва произилази да су се током поступка судије често мијењале и да је због тога главни претрес морао да тече изнова, те да су поједина рочишта одлагана и на захтјев апелантовог браниоца, не дајући при томе прецизније податке у вези са овим информацијама.

12. Из расположивих доказа произилази да су у току доказног поступка пред првостепеним судом изведени сви докази одбране и оптужбе, те након што су странке у поступку позване да изнесу своје завршне ријечи, прије завршетка главног претреса, окружни тужилац је на главном претресу, одржаном 12. децембра 2013. године, изјавио да Тужилаштво одустаје од оптужнице.

13. Основни суд је, сходно томе, донио Пресуду број 71 0 К 011991 05 К од 12. децембра 2013. године којом је одбио оптужбу против апеланта, па је на тај начин предметни кривични поступак окончан.

14. Пресуда Основног суда од 12. децембра 2013. године апеланту је, према његовим наводима, достављена 19. фебруара 2014. године.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

15. Апелант сматра да је у предметном кривичном поступку прекршено његово право на суђење у разумном року као сегменту права на правично суђење из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција). Апелант хронолошки описује поступак од момента подно-